

Dziennik Urzędowy C 169

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

15 czerwca 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2012/C 169/01	Konkluzje Rady z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie pobudzania kreatywności i innowacyjności młodych ludzi	1
2012/C 169/02	Konkluzje Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie digitalizacji dorobku kulturowego i udostępniania go w Internecie oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych	5
2012/C 169/03	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym	9
2012/C 169/04	Konkluzje Rady z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie zatrudnialności absolwentów szkół i uczelni.....	11

Komisja Europejska

2012/C 169/05	Kursy walutowe euro	16
2012/C 169/06	Komunikat Komisji w sprawie ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2012 r. w ramach niektórych kontyngentów otwartych przez Wspólnotę na produkty w sektorze mięsa drobiowego ...	17

PL
**Cena:
3 EUR**

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Parlament Europejski

2012/C 169/07	Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/158/S	18
---------------	---	----

Komisja Europejska

2012/C 169/08	Zaproszenie do składania wniosków – EACEA/20/12 – w ramach programu „Uczenie się przez całe życie” – Realizacja europejskich celów strategicznych w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) (współpraca zainteresowanych stron, doświadczenia i innowacje).....	19
---------------	--	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2012/C 169/09	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	25
---------------	--	----

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Konkluzje Rady z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie pobudzania kreatywności i innowacyjności
młodych ludzi**

(2012/C 169/01)

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
ZEBRANI W RADZIE,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucję Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018), w której to rezolucji zaapelowano, by zapewnić udział młodzieży w demokracji pośredniej, w inicjatywach społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich szczeblach oraz w ogólnie pojętym życiu społecznym oraz by wspierać rozwój jej talentów i przedsiębiorczości, i w ten sposób zwiększać jej szanse na zatrudnienie i przyszłe możliwości zawodowe oraz sprzyjać rozwojowi osobistemu i zwiększaniu zdolności do uczenia się, umiejętności międzykulturowych, rozumienia i poszanowania różnorodności kulturowej oraz rozwijaniu nowych, elastycznych kompetencji i umiejętności na użytek przyszłych możliwości zawodowych,
- strategię „Europa 2020” oraz jej inicjatywy przewodnie: „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia” i „Mobilna młodzież”, a w szczególności wymierny cel w dziedzinie zatrudnienia (dążenie do osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia na poziomie 75 % wśród kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat, w tym poprzez zwiększanie zatrudnienia młodzieży, osób starszych i pracowników nisko wykwalifikowanych oraz skuteczniejszą integrację legalnych migrantów) oraz wymierny cel w dziedzinie kształcenia i szkolenia (podniesienie poziomu wykształcenia, zwłaszcza poprzez dążenie do zmniejszenia odsetka osób wcześniej kończących naukę do poniżej 10 % oraz poprzez zwiększenie do co najmniej 40 % odsetka osób w wieku 30–34 lat mających wykształcenie wyższe lub równoważne),
- konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie promowania kreatywności i innowacji przez kształcenie i szkolenie,
- konkluzje Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie promowania pokolenia kreatywnego: rozwijanie kreatywności i innowacyjności młodzieży dzięki ekspresji kulturowej, które to konkluzje przewidują promowanie szerszego

dostępu do kultury i szerszych możliwości ekspresji kulturalnej poprzez kształcenie formalne oraz uczenie się pozaformalne, a zwłaszcza poprzez usystematyzowane i strategiczne partnerstwa na szczeblu instytucjonalnym i politycznym

- rezolucję Rady z dnia 19 listopada 2010 r. na temat pracy z młodzieżą, w której to rezolucji podkreślono, że ważne jest, by zapewnić pełne uwzględnienie pracy z młodzieżą w inicjatywie „Mobilna młodzież” i wyposażyć wszystkich młodych ludzi – szczególnie tych o mniejszych szansach – w stosowne umiejętności i kompetencje kluczowe, które będą niezbędne w życiu społecznym i gospodarczym od roku 2020,
- rezolucję Rady z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie promowania nowych, skutecznych form uczestnictwa wszystkich młodych ludzi w życiu demokratycznym Europy, w której to rezolucji uznano, że młodzi ludzie mogą w wartościowy sposób przyczynić się do rozwoju społeczeństwa,
- konkluzje Rady z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie kompetencji kulturowych i kreatywnych i ich roli w budowaniu kapitału intelektualnego Europy,
- oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r., w którym zaapelowano o stymulowanie zatrudnienia, zwłaszcza osób młodych, m.in. poprzez wspieranie znajdowania przez nie pierwszej pracy i promowanie ich uczestnictwa w rynku pracy.

UZNAJĄ, ŻE:

- Unia Europejska stoi w obliczu wielu wyzwań, m.in. gospodarczych i społecznych skutków światowego kryzysu gospodarczego i finansowego, tj. niewystarczającego wzrostu i postępu, wysokiego bezrobocia wśród młodzieży, ograniczonych szans młodych ludzi, a także braku włączenia społecznego i spójności społecznej,

- obecna stopa bezrobocia wśród młodzieży w Europie – wynosząca ponad 20 % – jest dwukrotnie wyższa niż wśród ogółu ludności czynnej zawodowo, co prawdopodobnie będzie mieć poważne krótko- i długoterminowe skutki dla dotkniętych nim osób, w tym osób o dodatkowych lub specjalnych potrzebach lub o mniejszych szansach mogących mieć ograniczone kwalifikacje,
- na rynku pracy i w życiu społecznym rośnie zapotrzebowanie na kreatywność, innowacyjność, zdolność adaptacji oraz zaawansowane umiejętności komunikacyjne; wzrasta także potrzeba rozwijania umiejętności przedsiębiorczych,
- udział młodych ludzi w formalnych procesach demokratycznych, takich jak wybory, jest często niższy niż udział w nich ogółu ludności,

STWIERDZAJĄ, ŻE:

- kreatywność i innowacyjność młodych ludzi wyrażająca się poprzez przedsiębiorczość to jeden z kluczowych czynników, które mogą wpłynąć na inteligentny, zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu,
- kształcenie w zakresie przedsiębiorczości może sprzyjać pozytywniejszej postawie młodzieży wobec nauki, wyższymi ambicjom co do przyszłej edukacji i kariery, poczuciu przydatności w życiu społecznym oraz większemu optymizmowi na przyszłość,
- aktywne zaangażowanie młodzieży w życie społeczne (m.in. w pracę z młodzieżą, wolontariat i działalność organizacji obywatelskich) może pomóc jej spożytkować kreatywność i innowacyjność, a tym samym aktywność obywatelską, oraz poszerzyć perspektywy na rynku pracy i szanse na własną działalność gospodarczą,
- uczenie się pozaformalne i nieformalne oraz kształcenie i szkolenie formalne są niezbędne, by rozwijać kompetencje i umiejętności z myślą o zatrudnialności oraz lepiej integrować młodzież z rynkiem pracy i z ogółem społeczeństwa,
- metodą pozwalającą młodym ludziom, w tym młodym ludziom o mniejszych szansach, rozwijać umiejętności i kompetencje jest praca na rzecz młodzieży oraz uczestnictwo w działaniach organizacji młodzieżowych,
- podstawą rozwijania kapitału intelektualnego młodych ludzi jest nabywanie kompetencji kulturowych; sprzyja ono także kształtowaniu kreatywności i innowacyjności,
- należy nadal stymulować kreatywne wykorzystywanie przez młodzież mediów społecznościowych, a także starać się zwiększać jej umiejętność dostępu do mediów oraz zdolność zrozumienia, krytycznej oceny, tworzenia i przekazywania treści medialnych; celem takiego działania byłoby zwiększenie udziału młodzieży w szeroko pojętym życiu społecznym – w tym budowa kapitału społecznego poprzez łączenie społeczności i pojedynczych osób *on-line* – a równocześnie zapewnienie społeczeństwu korzyści z kompetencji i umiejętności posiadanych przez młodzież,

ZGADZAJĄ SIĘ, ŻE:

- uczestnictwo młodzieży w rynku pracy jest nieodzowne, by można było wykorzystać jej kreatywność i innowacyjność, a także zadbać o jej aktywność obywatelską i włączenie społeczne,
- należy wspierać kreatywność, innowacyjność i przedsiębiorczość młodzieży jako sposób na jej aktywny udział w życiu społecznym oraz na większą zatrudnialność – poprzez odpowiednie środki finansowe i rozwijanie partnerstw między stosownymi sektorami stymulującymi innowacje,
- należy bardziej wspierać, a najlepiej również walidować, kompetencje i umiejętności nabyte drogą uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, aby zwiększyć potencjał młodych ludzi i ich przyszłą rolę na rynku pracy, np. jako pracowników czy przedsiębiorców,
- ważnym instrumentem stymulującym i wspierającym kreatywną przedsiębiorczość młodzieży są inicjatywy młodzieżowe – obecnie wspierane w ramach programu „Młodzież w działaniu”,

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- 1) wspierały kreatywność, innowacyjność i talenty młodzieży, starając się zapewnić jej dostateczne szanse rozwoju osobistego i społecznego poprzez uczenie się pozaformalne i nieformalne, wolontariat, aktywność obywatelską, współpracę międzykulturową oraz pracę z młodzieżą, np. zapewniając, jeśli to możliwe, odpowiednie i trwałe środki finansowe;
- 2) zachęcały do tworzenia strategicznych partnerstw między organizacjami młodzieżowymi, władzami szczebla lokalnego, regionalnego i krajowego oraz sektorem prywatnym w celu przygotowywania projektów i wydarzeń kierowanych przez młodzież;
- 3) ułatwiły i zwiększyły uznawanie i walidację uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;
- 4) zachęcały do podejmowania inicjatyw promujących – poprzez dialog, w którym wszyscy uczestnicy mogą wyrażać swoje pomysły – współodpowiedzialność młodych ludzi za problematykę młodzieżową w celu zaangażowania młodzieży w demokratyczne procedury decyzyjne na wszystkich szczeblach;
- 5) poprzez wymianę dobrych wzorców propagowały i rozpowszechniały informacje o kreatywności młodzieży, jej innowacyjności i talentach,

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

- 1) zgodnie z zasadą otwartej metody koordynacji i z zasadami ustanowionymi w załączniku utworzyły tematyczną grupę ekspercką z udziałem krajowych ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie; grupa ta miałaby następujące zadanie:
 - wymiana dobrych wzorców w dziedzinie promowania kreatywności i innowacyjności młodych ludzi poprzez określenie kompetencji i umiejętności, istotnych z punktu widzenia zatrudnialności, nabywanych w drodze uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;

- 2) uwzględniły kreatywność i innowacyjność młodzieży oraz jej aktywność obywatelską i włączenie społeczne w priorytetach programu „Młodzież w działaniu” oraz – bez uszczerbku dla toczących się negocjacji – ewentualnie w innych obecnych i przyszłych programach i funduszach UE, w tym w Europejskim Funduszu Społecznym;
- 3) rozważyły podjęcie badań nad wykorzystaniem mediów na potrzeby udziału w życiu demokratycznym na szczeblu krajowym i europejskim, po to by dzięki ukierunkowanej, przyjaznej młodym ludziom i przejrzystej komunikacji udział ten zwiększyć;
- 4) optymalnie wykorzystały rok 2013, ogłoszony Europejskim Rokiem Obywateli ⁽¹⁾, aby skupić się na swobodnej mobilności młodzieży i jej pełnym udziale w życiu społecznym Europy oraz poszerzyć wśród młodych wiedzę o prawach przysługujących im jako obywatelom UE i o obowiązkach na nich spoczywających, a także zwiększyć spójność tej grupy i jej wzajemne zrozumienie,
- ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY:
- 1) najpóźniej do końca 2013 r. przedstawiła Grupie Roboczej ds. Młodzieży sprawozdanie z rezultatów prac wspomnianej tematycznej grupy eksperckiej;
- 2) rozpowszechniła wyniki przyszłej analizy na temat uczestnictwa młodzieży w demokratycznym życiu Europy, kładąc szczególny nacisk na ewentualny wpływ tego uczestnictwa na zatrudnialność młodych ludzi;
- 3) przedłożyła wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego – zgodnie z zapowiedziami poczynionymi w ramach inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, tj. inicjatyw „Mobilna młodzież” i „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”.

⁽¹⁾ Z zastrzeżeniem że formalnie przyjęty zostanie projekt decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Obywateli (2013), dok. 13478/11.

ZAŁĄCZNIK

Zasady członkostwa w tematycznej grupie eksperckiej utworzonej przez państwa członkowskie i Komisję oraz zasady funkcjonowania tej grupy**Członkostwo**

- Państwa członkowskie uczestniczą w pracach grupy na zasadzie dobrowolności; do grupy tej można dołączyć w każdej chwili.
- Państwa członkowskie zainteresowane uczestnictwem w pracach grupy dopilnują, by wyznaczeni eksperci mieli odpowiednie doświadczenie na szczeblu krajowym, i zapewnią skuteczny kontakt z właściwymi organami krajowymi. Wyznaczanie ekspertów będzie koordynować Komisja.
- Grupa może postanowić o zaproszeniu innych uczestników: niezależnych ekspertów, zainteresowanych podmiotów oraz przedstawicieli europejskich państw trzecich.

Procedury działania

- Na pierwszym posiedzeniu grupa wyznaczy przewodniczącego lub przewodniczących. Przygotuje także harmonogram prac przewidujący wypracowanie konkretnych, użytecznych rezultatów na żądany temat.
 - Komisja zapewni grupie dostęp do wiedzy eksperckiej oraz wsparcie logistyczne i obsługę sekretarską. Ponadto, w miarę możliwości, Komisja będzie wspierać grupę innymi odpowiednimi sposobami.
 - Grupa zasadniczo będzie się spotykać w Brukseli, ale na zaproszenie państwa członkowskiego może się także spotkać w innym miejscu.
-

Konkluzje Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie digitalizacji dorobku kulturowego i udostępniania go w Internecie oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych

(2012/C 169/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, ŻE:

— digitalizacja dorobku kulturowego państw członkowskich, udostępnianie go w Internecie oraz długoterminowa ochrona zasobów cyfrowych są niezbędne, by w erze cyfrowej dać każdemu dostęp do kultury i wiedzy oraz promować bogactwo i różnorodność dziedzictwa kulturowego Europy,

— zdigitalizowany dorobek kulturowy jest ważnym kapitałem europejskiego sektora kulturalnego i kreatywnego ⁽¹⁾. Digitalizacja dorobku kulturowego państw członkowskich i udostępnianie go w Internecie, postrzegane zarówno w kontekście krajowym, jak i transgranicznym, przyczyniają się – dzięki poszerzaniu oferty nowych i innowacyjnych produktów i usług internetowych – do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz do powstawania jednolitego rynku cyfrowego,

— aby między działaniami krajowymi nastąpił efekt synergii, a udostępnianie dziedzictwa kulturowego w Internecie osiągnęło masę krytyczną, niezbędne są skoordynowane działania na szczeblu Unii,

— od czasu, gdy w 2006 roku Rada przyjęła konkluzje w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych ⁽²⁾, kontekst działań digitalizacyjnych oraz współpracy na szczeblu europejskim się zmienił. W 2008 roku uruchomiono bibliotekę Europeana – wspólny wielojęzyczny punkt dostępu do zdigitalizowanego dorobku kulturowego Europy – a w 2010 roku w konkluzjach Rady pt. „Europeana: kolejne kroki” nakreślono plan jej dalszego rozwoju ⁽³⁾.

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

— zalecenie Komisji z dnia 27 października 2011 r. sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych ⁽⁴⁾ (2011/711/UE), będące elementem europejskiej agendy cyfrowej ⁽⁵⁾.

2. UZNAJE:

— starania państw członkowskich na rzecz digitalizacji i udostępniania w Internecie materiałów instytucji kultury oraz na rzecz zapewniania środków finansowych na digitalizację w czasie kryzysu gospodarczego,

⁽¹⁾ Jak wynika ze sprawozdania za 2010 rok na temat europejskiej konkurencyjności, sektor kreatywny generuje 3,3 % unijnego PKB i tworzy 3 % miejsc pracy w UE.

⁽²⁾ Dz.U. C 297 z 7.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 137 z 27.5.2010, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283 z 29.10.2011, s. 39.

⁽⁵⁾ COM(2010) 245 final/2.

— cenne prace – polegające na uzupełnianiu treści i na koordynacji – przeprowadzone przez bibliotekę Europeana, przez instytucje państw członkowskich i przez krajowych agregatorów w celu rozwinięcia biblioteki,

— że choć poczyniono postępy w digitalizacji dorobku kulturowego Europy, potrzebne są dalsze kroki, by dorobek ten stał się w obecnej erze cyfrowej trwałym kapitałem obywateli Europy i europejskiej gospodarki.

3. PODKREŚLA, ŻE:

— w ramach społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy należy eksponować bogactwo dorobku kulturowego Europy w środowisku cyfrowym oraz sprzyjać tworzeniu treści i nowych usług internetowych,

— niezwykle ważne jest, by zadbać o długoterminowe funkcjonowanie biblioteki Europeana, w tym o zarządzanie nią i jej finansowanie; istnieje także potrzeba, by dalej ją rozwijać, jako wspólny wielojęzyczny punkt dostępu do zdigitalizowanego dziedzictwa kulturowego Europy oraz jako cenny kapitał sektora kreatywnego; w tym celu należy zwłaszcza podnosić jakość i różnorodność digitalizowanego dorobku kulturowego wszelkich kategorii (np. tekstów, materiałów audiowizualnych, eksponatów muzealnych, nagrań archiwalnych),

— państwa członkowskie i Komisja powinny wspólnie promować jakościowe i techniczne normy treści udostępnianej za pośrednictwem biblioteki Europeana,

— należy kontynuować prace nad technicznymi normami digitalizacji i metadanych, m.in. w ramach biblioteki Europeana, z myślą zarówno o dostępności, jak i długoterminowej ochronie zasobów cyfrowych,

— podstawowym założeniem jest współpraca ze wszystkimi stosownymi partnerami, by zapobiec sytuacji, w której wśród materiałów dostępnych za pośrednictwem biblioteki Europeana całkowicie zabrakłoby materiałów z XX w.; należy udostępnić poprzez stronę biblioteki więcej materiałów chronionych prawem autorskim,

— należy czynnie propagować dobrowolne umowy ⁽⁶⁾ na rzecz szerokiej digitalizacji utworów o wyczerpanym nakładzie i udostępniania ich w Internecie oraz podjąć niezbędne działania, by zapewnić potrzebną pewność prawa w kontekście krajowym i transgranicznym,

— dziedzictwo kulturowe Europy należy digitalizować i udostępniać w Internecie z pełnym poszanowaniem praw własności intelektualnej.

⁽⁶⁾ W wyniku dialogu zainteresowanych stron – prowadzonego pod auspicjami Komisji – w dniu 20 września 2011 r. przedstawiciele tych stron podpisali w Brukseli protokół ustaleń w sprawie kluczowych zasad digitalizacji utworów o wyczerpanym nakładzie i udostępniania ich w Internecie.

4. ODNOTOWUJE:

- sprawozdanie pt. „Nowy renesans”⁽¹⁾, sporządzone przez grupę analityczną wysokiego szczebla (*Comité des Sages*) ds. udostępniania dziedzictwa kulturowego Europy w Internecie, oraz najnowszy wniosek legislacyjny Komisji dotyczący infrastruktury usług cyfrowych, w tym finansowania biblioteki Europeana, jako części instrumentu „Łącząc Europę”⁽²⁾, a także wniosek w sprawie utworów osieroconych⁽³⁾ oraz wniosek w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego⁽⁴⁾.

5. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- zgodnie z priorytetami, o których mowa w załączniku, podjęły niezbędne działania w celu:
 - konsolidacji swoich strategii i celów w dziedzinie digitalizacji dorobku kulturowego,
 - konsolidacji sposobów prowadzenia digitalizacji i sposobów jej finansowania, m.in. poprzez promowanie partnerstw publiczno-prywatnych,
 - udoskonalenia warunków ramowych regulujących dostępność dorobku kulturowego w Internecie i możliwość korzystania z niego,
 - przyczyniania się do dalszego rozwoju biblioteki Europeana, m.in. poprzez zachęcanie instytucji kultury do udostępnienia za jej pośrednictwem całego stosownego zdigitalizowanego dorobku kulturowego,
 - zapewnienia długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych,

z uwzględnieniem różnicowanych postępów w digitalizacji oraz zróżnicowanego podejścia do niej, a także ogólnych działań państw członkowskich na rzecz konsolidacji budżetowej.

6. ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

- nadal wspierała bibliotekę Europeana, jako wspólny wielojęzyczny punkt dostępu do zdigitalizowanego dziedzictwa kulturowego Europy – zgodnie z konkluzjami Rady z 2010 roku w sprawie tejsze biblioteki,
- gromadziła, analizowała i rozpowszechniała wyniki i doświadczenia zebrane na szczeblu krajowym i unijnym; na tej podstawie co dwa lata przedstawiała sprawozdanie z postępów w digitalizacji, udostępnianiu w Internecie oraz ochronie zasobów cyfrowych,
- wspierała wymianę informacji i sprawdzonych rozwiązań, m.in. na temat partnerstw publiczno-prywatnych i norm digitalizacji.

7. ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KOMISJI I BIBLIOTEKI EUROPEANA, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

- kontynuowały – zgodnie z konkluzjami Rady z 2010 roku w sprawie biblioteki Europeana – prace nad planem uzupełniania jej treści, m.in. o wybitne dzieła europejskiego dziedzictwa kulturowego wybrane w każdym z państw członkowskich,
- upowszechniały w społeczeństwie wiedzę o bibliotece Europeana,
- propagowały korzystanie z dorobku dostępnego za pośrednictwem biblioteki Europeana oraz z odnośnych metadanych na potrzeby innowacyjnych zastosowań z pełnym poszanowaniem praw własności intelektualnej,
- nadal rozwijały bibliotekę Europeana jako punkt dostępu przyjazny dla użytkownika,
- poczyniły konkretne postępy w dyskusjach nad strukturą zarządzania biblioteką Europeana.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/comite_des_sages/index_en.htm

⁽²⁾ COM(2011) 665 final/3.

⁽³⁾ COM(2011) 289 final.

⁽⁴⁾ COM(2011) 877 final.

ZAŁĄCZNIK

Priorytetowe działania i orientacyjny harmonogram

Proponowana tabela działań i celów to orientacyjny plan prac państw członkowskich na lata 2012–2015.

1. Konsolidacja strategii i celów w dziedzinie digitalizacji dorobku kulturowego – w następujący sposób:

Skonsolidowanie do końca 2012 roku celów digitalizacyjnych oraz podtrzymanie priorytetowego charakteru digitalizacji lub w stosownym przypadku jego wzmocnienie
Opracowanie do 2013 roku norm pozwalających wybierać dorobek do digitalizacji oraz sposobu jego prezentacji w internecie, a także wdrożenie norm technicznych pozwalających na interoperacyjność i zmianę formatu lub nośnika. Opracowując normy w odniesieniu do dorobku z domeny publicznej, należy mieć na względzie jak najszerszą możliwość jego ponownego wykorzystania oraz zniechęcanie do używania nadmiernie wyeksponowanych znaków wodnych czy innych zabezpieczeń wizualnych, które ograniczają użyteczność
Usprawnienie sposobu monitorowania postępów w digitalizacji, by móc dokonywać przeglądu na szczeblu krajowym i ułatwić przegląd na szczeblu europejskim
Udział – do końca 2013 roku – w prowadzonej przez Komisję ocenie postępów digitalizacji i ochrony zasobów cyfrowych na szczeblu europejskim

2. Konsolidacja sposobów prowadzenia digitalizacji i sposobów jej finansowania, m.in. poprzez promowanie partnerstw publiczno-prywatnych – w następujący sposób:

Zachęcanie instytucji kultury i partnerów prywatnych do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych i przyjęcie przy tym za punkt wyjścia kryteriów nakreślonych w zaleceniu Komisji 2011/711/UE
Korzystanie – w stosownych przypadkach – z unijnych funduszy strukturalnych w celu dofinansowania działań digitalizacyjnych ⁽¹⁾
Promowanie środków pozwalających zoptymalizować wykorzystanie potencjału digitalizacyjnego, by osiągnąć korzyści skali, z uwzględnieniem możliwości wynikających ze współpracy transgranicznej

3. Udoskonalenie warunków ramowych regulujących dostępność dorobku kulturowego w internecie i możliwość korzystania z niego – w następujący sposób:

Dbanie, by dorobek z domeny publicznej po digitalizacji zasadniczo pozostał w tej domenie – z pełnym poszanowaniem praw własności intelektualnej
Promowanie dobrowolnych umów między zainteresowanymi stronami oraz innych mechanizmów ułatwiających digitalizację utworów o wyczerpanym nakładzie oraz ich udostępnianie w internecie

4. Przyczynianie się do dalszego rozwoju biblioteki Europeana – w następujący sposób:

Zachęcanie instytucji kultury oraz wydawców i innych posiadaczy praw, by udostępniali należący do nich zdigitalizowany dorobek za pośrednictwem biblioteki Europeana, z uwzględnieniem orientacyjnych celów co do minimalnego wkładu w zasoby biblioteki Europeana, które to cele przedstawiono w załączniku II do zalecenia Komisji 2011/711/UE
Udostępnienie za pośrednictwem biblioteki Europeana szerokiego wyboru obiektów o znacznej wartości kulturowej i historycznej, w tym wybitnych dzieł wybranych w każdym z państw członkowskich
Ostateczne opracowanie do końca 2012 roku planów udostępniania treści za pośrednictwem biblioteki Europeana – zgodnie z konkluzjami Rady z 2010 roku – z uwzględnieniem potrzeby udostępnienia stosownego, już zdigitalizowanego dorobku
Promowanie agregacji na szczeblu krajowym przez np. tworzenie lub wzmocnianie krajowych agregatorów na potrzeby biblioteki Europeana oraz współtworzenie agregatorów transgranicznych
Zachęcanie do stosowania wspólnych norm digitalizacji i do systematycznego stosowania trwałych identyfikatorów

⁽¹⁾ Niniejsze konkluzje nie przesądzają o wyniku negocjacji w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych.

Zachęcanie do szerokiego i swobodnego udostępniania metadanych, które instytucje kultury dostarczają biblioteczce Europeana, do ponownego wykorzystania oraz na potrzeby innowacyjnych zastosowań

Upowszechnianie wiedzy o biblioteczce Europeana w społeczeństwie ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży

5. Zapewnianie długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych – w następujący sposób:

Propagowanie i ulepszanie strategii na rzecz długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych oraz sporządzanie odnośnych planów realizacji

Wymiana informacji o strategiach i planach działania w dziedzinie długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych

Zadbanie o ramowe warunki prawne niezbędne do celów długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych, czyli do wielokrotnego powielania dorobku kulturowego oraz zmiany jego formatu lub nośnika przez instytucje publiczne w celu jego ochrony – z pełnym poszanowaniem unijnych i międzynarodowych przepisów o ochronie własności intelektualnej

Wprowadzenie niezbędnych rozwiązań prawnych dotyczących obowiązkowego egzemplarza materiału wyprodukowanego w formacie cyfrowym – dla jego długoterminowej ochrony

Uwzględnianie – podczas tworzenia lub uaktualniania polityk i procedur dotyczących obowiązkowego egzemplarza materiału wyprodukowanego w formacie cyfrowym – rozwoju sytuacji w innych państwach członkowskich w celu zapobiegania nadmiernemu zróżnicowaniu rozwiązań

Dbanie, by integralną częścią procesu digitalizacji lub tworzenia materiałów cyfrowych było wytwarzanie dostatecznych deskryptywnych i technicznych metadanych oraz trwałych identyfikatorów

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym

(2012/C 169/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,

1. PRZYWOŁUJĄC:

- Plan prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 ⁽¹⁾, przyjęty dnia 20 maja 2011 r., w którym podkreślono, że walka z dopingiem jest kwestią priorytetową, oraz na podstawie którego ustanowiono grupę ekspercką ds. walki z dopingiem.
- Białą księgę Komisji na temat sportu z dnia 11 lipca 2007 r. ⁽²⁾, która wzywała wszystkie podmioty odpowiedzialne za zdrowie publiczne do uwzględnienia aspektów dopingu będących zagrożeniem dla zdrowia, oraz komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. na temat rozwijania europejskiego wymiaru sportu ⁽³⁾, w którym stwierdzono, że doping jest nadal znaczącym zagrożeniem dla sportu oraz że stosowanie środków dopingujących przez sportowców-amatorów stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i wymaga działań zapobiegawczych, w tym także w klubach *fitness*.
- Fakt, że celem Unii Europejskiej w dziedzinie sportu jest m.in. ochrona integralności fizycznej i psychicznej sportowców, w szczególności tych najmłodszych.

2. BĘDĄC ZDANIA, ŻE:

- Doping w sektorze sportu rekreacyjnego i w placówkach sportu rekreacyjnego, takich jak kluby *fitness*, jest w państwach członkowskich UE istotnym problemem, który:
 - stanowi zagrożenie dla zdrowia poszczególnych osób stosujących doping,
 - stwarza zagrożenie dla ludzi przebywających w bezpośrednim otoczeniu osób stosujących doping,
 - szkodzi opinii sportu rekreacyjnego,
 - łączy się z negatywnymi zjawiskami społecznymi, w tym z nielegalną działalnością polegającą na handlu substancjami dopingującymi,
 - dotyczy w szczególności młodzieży.
- Wiedza o dopingu w sporcie rekreacyjnym, w tym o jego zakresie, wadze problemu oraz skutecznych środkach zapobiegania mu, edukacji, kontroli, karaniu i leczeniu z nadużywania substancji, zarówno w UE, jak i na forum międzynarodowym, jest niewielka ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s.1.⁽²⁾ Dok. 11811/07.⁽³⁾ Dok. 5597/11.⁽⁴⁾ Wśród najnowszych badań na ten temat znajdują się projekty sieciowe dotyczące dopingu w sporcie rekreacyjnym współfinansowane w ramach działań przygotowawczych w dziedzinie sportu z 2010 roku „*Fitness przeciwko dopingowi*” i „*Strategia na rzecz powstrzymania użycia sterydów*”.

3. Choć współpraca międzynarodowa na rzecz walki z dopingiem w sporcie wyczynowym jest dobrze rozwinięta, współpraca związana z walką z dopingiem w sporcie rekreacyjnym, zarówno między państwami członkowskimi UE, jak i między innymi państwami, jak dotąd jest ograniczona.

4. Walka z dopingiem w sporcie rekreacyjnym nie powinna odwracać uwagi od walki z dopingiem w sporcie wyczynowym, lecz powinna raczej uzupełniać wysiłki na rzecz zapewnienia czystego i bezpiecznego otoczenia do uprawiania sportu na wszystkich poziomach.

5. Choć głównym powodem stosowania dopingu w sportach wyczynowych jest poprawa wyników, badania wskazują, że stosujący doping w sporcie rekreacyjnym robią to także z innych powodów, od dbałości o wygląd poprzez budowanie poczucia własnej wartości po przeżywanie stanów euforycznych po zażyciu substancji dopingujących; z badań tych wynika również, że problem dopingu w sporcie rekreacyjnym należy najpierw zrozumieć, a następnie podjąć odpowiednie środki.

6. Choć Światowy kodeks antydopingowy (zwany dalej „kodeksem”) skupia się na walce z dopingiem w sporcie wyczynowym na szczeblu międzynarodowym i krajowym, w kodeksie tym stwierdza się też, że krajowe organizacje do walki z dopingiem mogą przetestować przepisy antydopingowe w odniesieniu do zawodników na szczeblu rekreacyjnym oraz weteranów sportu, ale nie wymaga się od tych organizacji stosowania w przypadku wspomnianych zawodników wszystkich aspektów kodeksu; zamiast tego mogą one ustanowić specjalne, niebędące w sprzeczności z kodeksem ⁽⁵⁾, przepisy krajowe dotyczące kontroli dopingu u sportowców biorących udział w zawodach na szczeblu niższym niż międzynarodowy lub ogólnokrajowy.

3. WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

1. Zachęcania do opracowywania programów edukacyjnych, kampanii informacyjnych lub innych środków zapobiegawczych odnoszących się do dopingu w sporcie rekreacyjnym i związanych z nim zagadnień oraz wnoszenia wkładu w opracowywanie tych środków, które mogłyby mieć zastosowanie w ruchu sportowym, w sektorze *fitness*, w systemie edukacji i w sektorze opieki zdrowotnej.

2. Propagowania ścisłej współpracy między organami publicznymi, ruchem sportowym i sektorem *fitness*, np. w drodze wymiany informacji o występowaniu problemu i zapobieganiu mu, opracowywania wspólnych projektów, wytycznych i regulacji dotyczących walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym.

⁽⁵⁾ Światowy kodeks antydopingowy, Światowa Agencja Antydopingowa, 2009, s. 126 (załącznik I, definicje: sportowiec).

3. Zachęcania do adekwatnego i skutecznego przepływu informacji i współpracy między organami krajowymi i międzynarodowymi zajmującymi się pewnymi aspektami doping w sporcie rekreacyjnym oraz dochodzeniami i karaniem nielegalnej sprzedaży i rozprowadzania substancji dopingujących, w tym między organami odpowiedzialnymi za sport, walkę z dopingiem, zdrowie, edukację oraz policją i organami celnymi.
4. Propagowania ram prawnych umożliwiających przedsięwzięcie skutecznych i odpowiednich środków krajowych w zakresie dochodzeń i karności za produkcję substancji dopingujących, handel nimi, ich rozprowadzanie i posiadanie w ramach sportu rekreacyjnego, tak by ograniczyć dostępność i stosowanie tych substancji w placówkach sportu rekreacyjnego, takich jak kluby *fitness*, np. poprzez środki kontroli i inne im podobne.
5. Wspierania wysiłków WADA (Światowej Agencji Antydopingowej) na rzecz opracowania skutecznych ram współpracy z Europolem, Interpolem, Światową Organizacją Celną, branżą farmaceutyczną i innymi stosownymi podmiotami międzynarodowymi, by ograniczyć dostępność substancji dopingujących, które mogą być stosowane zarówno w sporcie wyczynowym, jak i rekreacyjnym.

4. ZGADZAJĄ SIĘ:

Podkreślając, że należy traktować priorytetowo inicjatywę określone w planie działań w zakresie wkładu UE w proces przeglądu Światowego kodeksu antydopingowego – na rozszerzenie mandatu grupy eksperckiej ds. walki z dopingiem ustanowionej na podstawie planu prac UE w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 przez dodanie następującego działania: „Gromadzić, także dzięki współpracy ze stosownymi zainteresowanymi stronami, wzorce postępowania w zakresie walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym w państwach członkowskich UE, między innymi związane z zapobieganiem dopingowi, edukacją, kontrolą i środkami z nią powiązanymi oraz leczeniem z nadużywania substancji dopingujących, a także na podstawie tych wzorców, do

końca roku 2013, przedstawić listę zaleceń dotyczących walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym, które mogłyby zostać zastosowane zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym”.

5. ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

1. Na podstawie wcześniejszych prac w tej dziedzinie rozpoczęła badania mające na celu opracowanie naukowych podstaw strategii zwalczania doping w sporcie rekreacyjnym, w tym poprzez gromadzenie informacji o stosowaniu substancji dopingujących w sporcie rekreacyjnym w państwach członkowskich UE.
2. Promowała i wspierała wymianę wzorców postępowania w UE w odniesieniu do walki z dopingiem w sporcie rekreacyjnym, między innymi przez wspieranie międzynarodowych kampanii informacyjnych i upowszechnianie wyników przedsięwzięć w zakresie walki z dopingiem wspieranych w ramach działań przygotowawczych w dziedzinie sportu oraz wyników wszelkich przyszłych przedsięwzięć dotyczących doping w sporcie rekreacyjnym. Wymiana wzorców postępowania może być powiązana z:
 - edukacją, informacją i podnoszeniem świadomości społecznej,
 - testami antydopingowymi w sporcie rekreacyjnym,
 - leczeniem nadużywania substancji dopingujących w sporcie rekreacyjnym,
 - etykietowaniem i kontrolą składu suplementów diety, by uniknąć nieświadomego przyjmowania substancji dopingujących,
 - środkami ustawodawczymi, które okazały się skuteczne w walce z dopingiem w sporcie rekreacyjnym w niektórych państwach członkowskich UE.

Konkluzje Rady z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie zatrudnialności absolwentów szkół i uczelni

(2012/C 169/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽¹⁾, w których to konkluzjach – mając na względzie fakt, jak ważne dla sprostania obecnym i przyszłym wyzwaniom rynku pracy jest zwiększanie zatrudnialności dzięki kształceniu i szkoleniu – zaapelowano do Komisji o przedłożenie propozycji ewentualnego europejskiego poziomu odniesienia – benchmarku – w tej dziedzinie,
- konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie priorytetów ściślejszej europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego w latach 2011–2020 ⁽²⁾, w których to konkluzjach podkreślono, że państwa powinny zachęcać organizatorów kształcenia i szkolenia, partnerów społecznych i inne stosowne strony do nawiązywania partnerstw, tak by można było skuteczniej przekazywać informacje o potrzebach rynku pracy oraz lepiej te potrzeby zaspokajać, rozwijając wiedzę, umiejętności i kompetencje,
- konkluzje Rady z dnia 14 lutego 2011 r. w sprawie roli kształcenia i szkolenia w realizacji strategii „Europa 2020” ⁽³⁾, w których to konkluzjach podkreślono, jak ważne dla zwiększania zatrudnialności jest przechodzenie na systemy kwalifikacji oparte na efektach uczenia się oraz powszechniejsze walidowanie umiejętności i kompetencji nabytych w trybie pozaformalnym i nieformalnym,
- inicjatywę przewodnią strategii „Europa 2020”: „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie”, która ma na celu poprawę wyników systemów kształcenia i szkolenia oraz wyposażenie młodych ludzi w umiejętności i kompetencje dostosowane do potrzeb rynku pracy,
- konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie promowania zatrudnienia młodzieży w celu realizacji założeń strategii „Europa 2020” ⁽⁴⁾, w których to konkluzjach podkreślono, że Europejski Fundusz Społeczny ma do odegrania ważną rolę w zwiększaniu szans młodzieży na zatrudnienie, podnoszeniu jej umiejętności oraz wdrażaniu polityk na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu zwiększania dostępu młodych ludzi do rynku pracy oraz ich zatrudnialności,

- konkluzje Rady z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego ⁽⁵⁾, w których to konkluzjach zaapelowano o zacieśnianie powiązań między instytucjami szkolnictwa wyższego, pracodawcami i instytucjami rynku pracy, po to by w programach studiów lepiej uwzględniane były potrzeby rynku pracy, by lepiej dopasowywać umiejętności do zapotrzebowania tego rynku oraz by rozwijać aktywne polityki rynku pracy sprzyjające zatrudnianiu absolwentów,
- roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2012 r. ⁽⁶⁾, w której zaapelowano do państw członkowskich o szczególne wspieranie zatrudnienia młodych ludzi, w tym przez propagowanie wysokiej jakości umów o przyzuczenie do zawodu i staż oraz przez dostosowywanie systemów kształcenia i szkolenia tak, by odzwierciedlały warunki na rynku pracy oraz popyt na umiejętności,
- oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. ⁽⁷⁾, w którym to oświadczeniu zaapelowano o wysiłki na rzecz zwiększania zatrudnienia, zwłaszcza osób młodych, w tym przez propagowanie zdobywania przez nie pierwszych doświadczeń zawodowych i ich udziału w rynku pracy; celem jest zadbanie o to, by w kilka miesięcy po opuszczeniu szkoły młodzi ludzie otrzymywali dobrą ofertę pracy, możliwość dalszej nauki, przyzuczenia do zawodu lub stażu,

PAMIĘTAJĄC, ŻE:

- liczba młodych osób poszukujących pracy wciąż szybko rośnie, w związku z czym coraz ważniejsze staje się dbanie o to, by młodzi Europejczycy potrafili nabywać wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do płynnego wchodzenia na unijny rynek pracy oraz do dalszego poszerzania możliwości kariery zawodowej,
- w dobie obecnego kryzysu gospodarczego przechodzenie z etapu edukacji do etapu zatrudnienia jest szczególnie ważne. Należy w pierwszym rzędzie dbać o to, by młodzi ludzie opuszczający system kształcenia i szkolenia otrzymywali jak najlepsze wsparcie w poszukiwaniu pierwszej pracy. Doświadczenie bezrobocia lub spowolnione podejmowanie zatrudnienia mogą w dłuższej perspektywie negatywnie wpłynąć na powodzenie młodych ludzi na rynku pracy, na ich wynagrodzenie lub możliwość założenia rodziny. To z kolei może sprawić, że zaprzepaszczone zostaną

⁽¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.⁽²⁾ Dz.U. C 324 z 1.12.2010, s. 5.⁽³⁾ Dz.U. C 70 z 4.3.2011, s. 1.⁽⁴⁾ Dok. 11838/11.⁽⁵⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 36.⁽⁶⁾ Dok. 17229/11 + ADD 1, 2 i 3.⁽⁷⁾ SN 5/12.

inwestycje publiczne i prywatne w kształcenie i szkolenie młodzieży, na czym straci całe społeczeństwo. Szczególnie wyraźnie widać to w kontekście wyzwań demograficznych, które stanowią dla europejskiej młodzieży – coraz mniej licznej – dodatkową presję, by szybko i skutecznie wejść na rynek pracy,

- ustalenie benchmarku ⁽¹⁾ w zakresie odsetka zatrudnionych absolwentów ⁽²⁾ – który to benchmark koncentrowałby się na przechodzeniu z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia – pozwoliłoby podejmować dyskusje polityczne w ramach „ET 2020” na temat środków, które mogą pomóc w zwiększaniu zatrudnialności absolwentów,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- odsetek zatrudnionych absolwentów – tzn. osób zatrudnionych, które mają od 20 do 34 lat i które ukończyły kształcenie lub szkolenie na rok, dwa lub trzy lata przed rokiem referencyjnym, i które w danej chwili nie uczestniczą w dalszym kształceniu ani szkoleniu – spadł między rokiem 2008 (81 %) a rokiem 2010 (76,5 %) o prawie 4,5 pkt procentowego,
- dostępnych jest wystarczająco dużo danych, które pozwolą – bez stwarzania dodatkowych obciążeń administracyjnych i kosztów dla państw członkowskich czy Eurostatu – monitorować zatrudnialność absolwentów ⁽³⁾,

UZNAJE, ŻE:

- zatrudnialność – to znaczy kombinacja czynników, które pozwalają danej osobie zmierzać w kierunku zatrudnienia, podejmować je oraz utrzymywać, a także rozwijać karierę zawodową – to pojęcie złożone, obejmujące nie tylko cechy danej osoby, jej umiejętności, postawę czy motywację, lecz także inne czynniki zewnętrzne wykraczające poza politykę edukacyjną i szkoleniową, takie jak uregulowania rynku pracy, demografia, struktura gospodarki oraz ogólna sytuacja gospodarcza,
- zwiększenie zatrudnialności jest sprawą wagi politycznej dla wszystkich organów publicznych, również tych, które odpowiadają za kształcenie, szkolenie i zatrudnienie. Na szczęblu

⁽¹⁾ Jak stwierdzono w strategicznych ramach europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia z 2009 roku, jest to poziom referencyjny wyznaczający średni europejski wynik; nie należy go uznawać za konkretny cel, do którego miałyby dążyć każde z państw, ale raczej za cel zbiorowy, do osiągnięcia którego państwa członkowskie miałyby się przyczynić (Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁾ Na potrzeby niniejszego tekstu termin „absolwent” oznacza osobę, która ukończyła kształcenie lub szkolenie, uzyskawszy kwalifikacje na poziomie co najmniej średnim II stopnia lub policealnym (ISCED 3 do ISCED 4, z wyjątkiem ISCED 3C *short*) lub kwalifikacje na poziomie wyższym (ISCED 5 i 6).

⁽³⁾ Towards a Benchmark on the Contribution of Education and Training to Employability: Methodological note (Ku benchmarkowi w zakresie wkładu kształcenia i szkolenia w zatrudnialność: nota metodologiczna EUR 24616 EN 2011).

europejskim zagadnieniu temu nadano wysoką rangę w strategii „Europa 2020” i w ramach „ET 2020”,

- do wspierania zatrudnialności młodych ludzi drogą kształcenia i szkolenia częściowo odnoszą się stosowne wymierne cele strategii „Europa 2020” i benchmarki obowiązujące w ramach „ET 2020”, np. cele i benchmarki dotyczące wyższego wykształcenia, osób wcześniej kończących naukę, uczestnictwa osób dorosłych w uczeniu się przez całe życie oraz osób osiągających słabe wyniki w czytaniu, matematyce i naukach przyrodniczych,
- obecnie przechodzenie z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia nie jest jednak jeszcze monitorowane. W tej fazie wkład systemów kształcenia i szkolenia w zatrudnialność absolwentów mógłby polegać na przykład na świadczeniu poradnictwa i doradztwa zawodowego, na tworzeniu silniejszych więzi między instytucjami edukacyjno-szkoleniowymi a stosownymi zainteresowanymi stronami, na dostosowywaniu programów kształcenia do potrzeb rynku pracy, na doskonaleniu kształcenia w zakresie przedsiębiorczości, na organizowaniu staży w przedsiębiorstwach, na dostarczaniu bardziej przejrzystych informacji o efektach uczenia się, na prowadzeniu bardziej reaktywnej polityki w dziedzinie kształcenia i szkolenia, która odzwierciedlałaby zapotrzebowanie rynku pracy na umiejętności, a także na zachęcaniu wszystkich młodych ludzi do kontynuowania nauki po ukończeniu kształcenia ogólnego na poziomie średnim II stopnia. Należy także zwrócić uwagę na zatrudnialność młodych ludzi o specjalnych potrzebach na rynku pracy,

- opracowanie europejskiego benchmarku w zakresie odsetka zatrudnionych absolwentów pomogłoby wskazać, jakiego rodzaju polityka kształcenia i szkolenia usprawnia przechodzenie z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia i sprzyja powodzeniu na rynku pracy. Europejski benchmark, mierzący odsetek zatrudnionych absolwentów, oraz towarzysząca temu benchmarkowi stosowna analiza aspektów jakościowych – takich jak związek między posiadaną wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami a pracą uzyskaną w okresie trzech lat po ukończeniu kształcenia lub szkolenia – pomogłoby również ulepszyć europejską współpracę w zakresie polityki kształcenia i szkolenia skupiającej się na przechodzeniu z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia. Benchmark ten pomógłby również monitorować postępy państw członkowskich na drodze do większej zatrudnialności absolwentów, wskazać przykłady sprawdzonych rozwiązań oraz wspierać rozwijanie inicjatyw w zakresie partnerskiego uczenia się,

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH:

uwzględniając odmienną sytuację panującą w każdym z nich, by:

- 1) przyjęły na szczęblu krajowym środki mające zwiększyć zatrudnialność absolwentów opuszczających system kształcenia i szkolenia, tak by można było osiągnąć europejski benchmark określony w załączniku, a równocześnie promować związek między wykształceniem a zatrudnieniem,

- 2) z wykorzystaniem dostępnych źródeł i narzędzi monitorowały odsetek zatrudnionych absolwentów, tak by można było zwiększyć bazę dowodową, na podstawie której kształtowane są polityki dotyczące związku kształcenia i szkolenia z zatrudnieniem – jak określono w załączniku,
- 3) promowały wdrażanie i wykorzystywanie programów UE oraz narzędzi i ram stworzonych do wspierania zatrudnialności, mobilności i uczenia się przez całe życie, np. Euro-pass, Youthpass, EQF, ECTS, ECVET i EQAVET,
- 4) zacieśniły współpracę między instytucjami kształcenia i szkolenia a stosownymi zainteresowanymi stronami ze świata pracy na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym w celu promowania przyuczania do zawodu, praktyk i staży w przedsiębiorstwach w jak najwcześniejszej fazie przechodzenia z etapu kształcenia i szkolenia na rynek pracy,

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

- 1) analizowała – zwłaszcza w corocznym Monitorze Kształcenia i Szkolenia oraz we wspólnym sprawozdaniu z wdrażania strategicznych ram „ET 2020” – stopień zbliżenia się do europejskiego benchmarku.

W Monitorze Kształcenia i Szkolenia znajdują się także informacje o europejskim benchmarku odnoszącym się do osób wcześniej kończących naukę, jednak tej grupy docelowej wyznaczony cel nie uwzględnia,

- 2) ulepszyła europejską współpracę w zakresie kształtowania polityki w dziedzinie kształcenia i szkolenia na rzecz zatrudnialności, analizując i monitorując kształcenie i szkolenie m.in. w następujący sposób:

— badając konkretny wpływ polityki w dziedzinie kształcenia i szkolenia na przechodzenie z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia,

— analizując jakość pierwszych miejsc pracy przez porównywanie wykształcenia z obowiązkami zawodowymi, w tym związek między posiadaną wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami a pracą wykonywaną w okresie pierwszych trzech lat obecności na rynku pracy,

- 3) ściśle współpracowała z innymi stosownymi instytucjami międzynarodowymi (np. MOP, OECD i UNESCO) w celu wymiany analiz i wiedzy fachowej na temat wchodzenia absolwentów na rynek pracy,

ZWRACA SIĘ RÓWNIEŻ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

- 1) korzystając głównie z istniejących źródeł, w tym z rozwiązań sprawozdawczych stosowanych na potrzeby „ET 2020”, gromadziły dane jakościowe i przykłady sprawdzonych rozwiązań i w ten sposób uzupełniały monitorowanie ilościowe i zapewniały mocniejszą bazę pod kształtowanie polityki opartej na dowodach;

- 2) wskazały przykłady rozwiązań, które sprawdziły się w państwach członkowskich, jeżeli chodzi o płynne przechodzenie z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia, tworząc grupę ekspercką zajmującą się tym problemem i w ten sposób przyczyniając się do realizacji priorytetów „ET 2020”. Grupa ta powinna się składać z krajowych ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz z ekspertów wyznaczonych przez Komisję i reprezentujących stosownych partnerów społecznych; powinna ona – z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości:

- (i) zbadać, jak uzupełnić kształcenie i szkolenie o elementy bardziej praktyczne (np. poprzez naukę praktyczną lub edukację dualną), by w ten sposób zwiększyć zatrudnialność absolwentów;

- (ii) w ścisłej współpracy z grupą ds. wskaźników działającą w ramach Komitetu Zatrudnienia oraz ze stałą grupą ds. wskaźników i benchmarków – rozważyć wskaźniki pozwalające najwłaściwiej monitorować, jaki rodzaj polityki kształcenia i szkolenia ma wpływ na zwiększanie zatrudnialności absolwentów;

- (iii) do końca 2014 roku – w ramach sprawozdania z wdrażania strategicznych ram „ET 2020” – przedstawić Radzie wyniki swoich prac;

- 3) rozwijały – we współpracy z odpowiednimi organami z dziedziny kształcenia i szkolenia oraz zatrudnienia (w tym z Komitetem Zatrudnienia) – działania w zakresie partnerskiego uczenia się dotyczące przechodzenia z etapu kształcenia i szkolenia do etapu zatrudnienia.

ZAŁĄCZNIK

**Poziom referencyjny wyznaczający średni europejski wynik
(„Europejski benchmark”)****w zakresie odsetka zatrudnionych absolwentów szkół i uczelni**

Chcąc monitorować postępy prac, identyfikować wyzwania oraz pomóc w kształtowaniu polityki opartej na dowodach, państwa członkowskie uzgodniły w 2009 roku, że celom nakreślonym w konkluzjach Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia powinny towarzyszyć poziomy referencyjne wyznaczające średni europejski wynik (europejskie benchmarki) ⁽¹⁾. Osiągnięto wówczas porozumienie co do pięciu europejskich benchmarków i zwrócono się do Komisji, by przedłożyła propozycje dalszych, m.in. w dziedzinie zatrudnialności.

Przeanalizowawszy propozycje zawarte w dokumencie roboczym służb Komisji z dnia 24 maja 2011 r. ⁽²⁾, państwa członkowskie zgadzają się obecnie również na benchmark w zakresie odsetka zatrudnionych absolwentów. Jest on uzupełnieniem benchmarków przyjętych w maju 2009 roku i benchmarku w zakresie mobilności edukacyjnej przyjętego w listopadzie 2011 roku ⁽³⁾. Jako taki powinien się opierać wyłącznie na istniejących porównywalnych danych. Powinien uwzględniać odmienny punkt wyjścia poszczególnych państw członkowskich oraz różne możliwości, jakimi dysponują one w doskonaleniu wyników poprzez politykę kształcenia i szkolenia. Nie należy go postrzegać jako konkretnego celu, który każde z państw musi osiągnąć do roku 2020. Państwa członkowskie są raczej proszone o rozważenie – na podstawie krajowych priorytetów i zmieniającej się sytuacji gospodarczej – w jaki sposób i w jakim stopniu mogą za pomocą krajowych działań pomóc we wspólnym jego osiągnięciu.

Benchmark w zakresie odsetka zatrudnionych absolwentów szkół i uczelni

Zatrudnialność – to znaczy kombinacja czynników, które pozwalają danej osobie zmierzać w kierunku zatrudnienia, podejmować je oraz utrzymywać, a także rozwijać karierę zawodową – to pojęcie złożone, obejmujące nie tylko cechy danej osoby, jej umiejętności, postawę czy motywację, lecz także inne czynniki zewnętrzne wykraczające poza politykę edukacyjną i szkoleniową, takie jak uregulowania rynku pracy, demografia, struktura gospodarki oraz ogólna sytuacja gospodarcza.

Mając na względzie powyższe oraz chcąc zwrócić uwagę na to, w jaki sposób polityka kształcenia i szkolenia może sprzyjać powodzeniu na rynku pracy, i zwiększać zatrudnialność absolwentów ⁽⁴⁾ nieuczestniczących w danej chwili w dalszym kształceniu ani szkoleniu, państwa członkowskie uzgadniają następujący benchmark:

Do roku 2020 odsetek zatrudnionych absolwentów ⁽⁵⁾ (w wieku od 20 do 34 lat) ⁽⁶⁾, którzy zakończyli kształcenie lub szkolenie nie wcześniej niż trzy lata przed rokiem referencyjnym, powinien wynosić co najmniej 82 % (w porównaniu z odsetkiem z 2010 roku wynoszącym 76,5 %) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 7.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 31.

⁽⁴⁾ Na potrzeby niniejszego tekstu termin „absolwent” oznacza osobę w wieku od 20 do 34 lat, która ukończyła kształcenie lub szkolenie, uzyskawszy kwalifikacje na poziomie co najmniej średnim II stopnia lub policealnym (ISCED 3 do ISCED 4, z wyjątkiem ISCED 3C short) lub kwalifikacje na poziomie wyższym (ISCED 5 i 6).

⁽⁵⁾ W Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia (ISCED) z 1997 roku działania edukacyjne podzielono na 7 szeroko rozumianych poziomów, przy czym ISCED 0–2 i 3C short odnoszą się do kształcenia średniego I stopnia. Wyliczając odpowiednie poziomy na potrzeby celu na rok 2020, wzięto pod uwagę tylko absolwentów dwóch poziomów: a mianowicie osoby, które ukończyły szkołę średnią II stopnia (ISCED 3), kształcenie policealne (ISCED 4) oraz szkołę wyższą (ISCED 5–6). Osoby, które ukończyły kształcenie ogólne na poziomie średnim II stopnia (ISCED 3A), należy zachęcać do dalszego uczestnictwa w kształceniu i szkoleniu. Z szacunków wykluczono grupę absolwentów o wykształceniu niższym niż średnie II stopnia (ISCED 0–2 oraz ISCED 3C short) po pierwsze ze względu na małą liczebność próby (jeżeli chodzi o grupę wiekową 20–34 lata, liczy ona niewiele osób, które w ostatnim czasie wcześniej zakończyły naukę, nie uzyskawszy wykształcenia średniego II stopnia), a po drugie – ze względu na fakt, że już w 2003 roku państwa członkowskie postanowiły ograniczyć wśród osób w wieku od 18 do 24 lat odsetek wcześniej kończących kształcenie i szkolenie do mniej niż 10 % (cel ten potwierdzono w strategii „Europa 2020”).

⁽⁶⁾ Dolną granicę, wynoszącą 20 lat, wybrano po to, by dostosować ją do nowego przedziału wiekowego wprowadzonego wraz z wymiernym celem strategii „Europa 2020” w dziedzinie zatrudnienia (tj. od 20 do 64 lat). Ponieważ w Europie większość uczniów uzyskuje wykształcenie średnie II stopnia (ISCED 3 z wyjątkiem ISCED 3C short) oraz wykształcenie policealne (ISCED 4) między 18 a 20 rokiem życia, przewiduje się, że dolna granica wiekowa pozwoli przeanalizować zatrudnialność w tej grupie na rok, dwa i trzy lata po zakończeniu nauki. Górna granica, wynosząca 34 lata, ma z kolei odpowiadać już istniejącemu benchmarkowi odnoszącemu się do odsetka osób w wieku od 30 do 34 lat, które uzyskały wykształcenie wyższe. A zatem górna granica powinna pozwolić optymalnie uwzględnić grupę niedawnych absolwentów szkół wyższych (ISCED 5–6).

⁽⁷⁾ Mierzony jako odsetek osób zatrudnionych, które mają od 20 do 34 lat oraz które zakończyły naukę rok, dwa lub trzy lata wcześniej i nie uczestniczą obecnie w dalszym kształceniu ani szkoleniu. Z pomiaru wykluczono osoby uczestniczące obecnie w jakiegokolwiek formie kształcenia lub szkolenia, po to by na dane o zatrudnialności grupy nie wpływał fakt, że ktoś uaktualnia/podnosi swoje umiejętności. Zwążywszy na brak danych z obserwacji długofalowej, które pozwoliłyby dokładnie zmierzyć przepływ absolwentów na rynek pracy, wykorzystuje się średnią z punktów czasowych w okresie trzech lat po zakończeniu nauki. Takie podejście pomaga złagodzić potencjalny wpływ krótkotrwałych okresów bezrobocia, które są częstym zjawiskiem w pierwszych latach zatrudnienia.

Docelowy poziom to średnia unijna, a nie cel krajowy, do którego powinny dążyć poszczególne państwa członkowskie.

Benchmark powinien pozwalać na przedstawienie danych w podziale na konkretne podgrupy. Dane powinny być rozbijane zwłaszcza według poziomów ISCED ⁽¹⁾, profilu kształcenia oraz dziedziny kształcenia i szkolenia, co pozwoli np. rozróżnić wyniki absolwentów z wykształceniem średnim II stopnia kończących kształcenie ogólne od wyników absolwentów kończących kształcenie i szkolenie zawodowe oraz przedstawić wyniki absolwentów szkół wyższych z podziałem na dziedzinę kształcenia i szkolenia.

Ponadto należy przeanalizować, w jakim stopniu dziedzina i poziom kształcenia i szkolenia odpowiadają rodzajowi pracy wykonywanej w pierwszych latach; analiza ta mogłaby się opierać na pomiarze poziomu wykształcenia według ISCED.

W 2014 roku państwa członkowskie i Komisja przeanalizują i ocenią przedmiotowy benchmark w kontekście wspólnego sprawozdania z wdrażania ram „ET 2020”, po to by zdecydować, czy potrzebna jest zmiana wskaźników.

⁽¹⁾ Jak zaznaczono powyżej, Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Kształcenia z 1997 roku (ISCED) dzieli działania edukacyjne na 7 szeroko pojętych poziomów: od poziomu 0 do poziomu 6. Od 2014 roku we wszystkich unijnych źródłach danych o edukacji stosowany będzie podział ISCED z 2011 roku liczący 9 poziomów. Oznacza to, że w szkolnictwie wyższym wprowadzony zostanie dalszy podział na studia pierwszego stopnia (licencjackie/inżynierskie), studia drugiego stopnia (magisterskie) i studia trzeciego stopnia (doktoranckie), a granica między kształceniem średnim I i II stopnia zostanie lepiej określona.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

14 czerwca 2012 r.

(2012/C 169/05)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2551	AUD	Dolar australijski	1,2626
JPY	Jen	99,51	CAD	Dolar kanadyjski	1,2885
DKK	Korona duńska	7,4312	HKD	Dolar Hongkongu	9,7379
GBP	Funt szterling	0,80920	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6143
SEK	Korona szwedzka	8,8373	SGD	Dolar singapurski	1,6102
CHF	Frank szwajcarski	1,2008	KRW	Won	1 464,11
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,5901
NOK	Korona norweska	7,5070	CNY	Yuan renminbi	7,9411
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5508
CZK	Korona czeska	25,540	IDR	Rupia indonezyjska	11 844,46
HUF	Forint węgierski	297,63	MYR	Ringgit malezyjski	3,9990
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,460
LVL	Łat łotewski	0,6968	RUB	Rubel rosyjski	41,0070
PLN	Złoty polski	4,3150	THB	Bat tajlandzki	39,586
RON	Lej rumuński	4,4578	BRL	Real	2,5912
TRY	Lir turecki	2,2890	MXN	Peso meksykańskie	17,6279
			INR	Rupia indyjska	70,0530

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Komunikat Komisji w sprawie ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2012 r. w ramach niektórych kontyngentów otwartych przez Wspólnotę na produkty w sektorze mięsa drobiowego

(2012/C 169/06)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2007 ⁽¹⁾ otworzyło kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze mięsa drobiowego. Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone w pierwszych siedmiu dniach kwietnia 2012 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2012 r. dla kontyngentów 09.4212, 09.4214, 09.4217 oraz 09.4218 dotyczą ilości mniejszych niż ilości dostępne. Zgodnie z art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽²⁾ ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, są dodawane do ilości ustalonych dla kolejnego podokresu obowiązywania kontyngentu, tj. od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2012 r. Są one wymienione w załączniku do niniejszego zawiadomienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy kontyngentu	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2012 r. (w kg)
09.4212	9 891 500
09.4214	6 597 950
09.4217	690 000
09.4218	3 478 800

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/158/S

(2012/C 169/07)

Parlament Europejski organizuje procedurę naboru:

PE/158/S – Pracownik zatrudniony na czas określony – Administrator organów parlamentarnych (AD 7)

W tej procedurze naboru wymagany jest poziom wykształcenia odpowiadający pełnemu cyklowi studiów uniwersyteckich zakończonych oficjalnie uznawanym dyplomem.

W dniu, w którym upływa termin zgłaszania kandydatur, kandydaci muszą mieć co najmniej sześćoletnie doświadczenie zawodowe odpowiadające charakterowi wyżej wymienionego stanowiska, zdobyte po uzyskaniu wspomnianych dyplomów, w tym co najmniej czteroletnie doświadczenie w instytucji lub organie Unii Europejskiej lub w administracji państwowej.

Niniejsze ogłoszenie o naborze opublikowano wyłącznie w języku angielskim, francuskim i niemieckim. Pełny tekst ogłoszenia w tych trzech językach zamieszczono w Dzienniku Urzędowym serii C 169 A.

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków – EACEA/20/12

w ramach programu „Uczenie się przez całe życie”

Realizacja europejskich celów strategicznych w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) (współpraca zainteresowanych stron, doświadczenia i innowacje)

(2012/C 169/08)

Część A – wsparcie w zakresie realizacji na szczeblu krajowym celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) i podnoszenia świadomości na temat tych celów

Część B – wsparcie na rzecz tworzenia innowacyjnych środowisk edukacyjnych przy użyciu ICT (zwanymi „kreatywnymi klasami”) w ramach współpracy ponadnarodowej w zakresie opracowywania i wdrażania kształcenia przekrojowego i kwestii dotyczących strategii szkolenia mających związek z priorytetami określonymi w strategii „Europa 2020” i w ET 2020

1. Cele i opis

Głównym celem niniejszego zaproszenia do składania wniosków jest:

promowanie realizacji czterech strategicznych celów „strategicznego ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020)” (uczenia się przez całe życie i mobilności; jakości i efektywności; sprawiedliwości, spójności społecznej i aktywności europejskiej; kreatywności i innowacji) oraz strategicznych priorytetów uzgodnionych na lata 2012–2014 w ramach działań zwiększających poziom zaangażowania instytucjonalnego oraz zaangażowania w zakresie podnoszenia świadomości, koordynacji i partnerstwa ze wszystkimi zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym/regionalnym/lokalnym poprzez:

- wspieranie zaangażowania instytucjonalnego oraz zaangażowania w zakresie podnoszenia świadomości, koordynacji i partnerstwa ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, ze szczególnym uwzględnieniem roli kształcenia i szkolenia w zapobieganiu bezrobociu osób młodych i w zmniejszaniu jego poziomu (część A),
- wspieranie współpracy ponadnarodowej (w zakresie doświadczenia politycznego, wspólnego rozwoju polityki, wymiany dobrych praktyk i innowacji) przy rozwoju i wdrażaniu innowacyjnych podejść politycznych zgodnie z priorytetami określonymi w strategii „Europa 2020” i w ET 2020, ze szczególnym uwzględnieniem „kreatywnych klas” (część B).

Współpraca ponadnarodowa może odbywać się na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym; może ona obejmować różne rodzaje (formalne, pozaformalne, nieformalne) i poziomy uczenia się (wychowanie przedszkolne, kształcenie podstawowe i średnie, nauczanie dorosłych oraz szkolenie i kształcenie zawodowe wstępne i ustawiczne).

2. Kwalifikujące się organizacje

Niniejsze zaproszenie jest adresowane do organizacji mających swoją siedzibę w państwach uczestniczących w programie „Uczenie się przez całe życie”.

Wnioski muszą zostać złożone przez osobę prawną posiadającą zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych. Osoby fizyczne nie mogą ubiegać się o przyznanie dotacji.

Beneficjentami mogą być ministerstwa krajowe lub regionalne ds. kształcenia, szkolenia i wdrażania strategii uczenia się przez całe życie oraz inne organy publiczne i organizacje zainteresowanych stron, aktywne w dziedzinie opracowywania i wdrażania strategii uczenia się przez całe życie. Organizacje zainteresowanych stron obejmują europejskie, krajowe i regionalne stowarzyszenia lub organizacje, których główna działalność lub podstawowe obowiązki są bezpośrednio powiązane z sektorem kształcenia i szkolenia, w szczególności organizacje partnerów społecznych oraz inne krajowe lub regionalne stowarzyszenia reprezentujące interesy grupy społecznej w zakresie opracowywania i realizacji strategii uczenia się przez całe życie.

W ramach niniejszego zaproszenia wszystkie instytucje szkolnictwa wyższego akredytowane przez państwa członkowskie (państwa uczestniczące) oraz wszystkie instytucje i organizacje zapewniające możliwości kształcenia, które w ciągu ostatnich dwóch lat otrzymały ponad 50 % swoich rocznych przychodów ze

źródeł publicznych (wyłączając inne dotacje na działanie przyznane przez Unię Europejską), lub które podlegają kontroli organów publicznych lub ich przedstawicieli, uznaje się za organy publiczne. Takie organizacje są zobowiązane do stwierdzenia w podpisany oświadczeniu honorowym (wchodzącym w skład pakietu dokumentów składanych w ramach wniosku), że spełniają kryteria wskazanej powyżej definicji organu publicznego. Agencja zastrzega sobie prawo do zażądania przedstawienia dokumentacji potwierdzającej prawdziwość tego oświadczenia.

Część A.1 – wsparcie w zakresie realizacji na szczeblu krajowym celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) i podnoszenia świadomości na temat tych celów, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania organów publicznych

Wnioski o dofinansowanie mogą być składane przez jeden lub większą liczbę krajowych lub regionalnych organów ds. kształcenia, szkolenia i realizacji strategii uczenia się przez całe życie (edukacji przedszkolnej i szkolnej, kształcenia i szkolenia zawodowego, szkolnictwa wyższego i uczenia się dorosłych) z tego samego państwa bądź przez inne organy publiczne i organizacje zainteresowanych stron wyznaczone przez takie organy do udzielania odpowiedzi na zaproszenie. Podpisane pełnomocnictwo(-a) należy wysłać wraz z papierową wersją wniosku.

Część A.2 – wsparcie w zakresie realizacji na szczeblu krajowym celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) i podnoszenia świadomości na temat tych celów, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania organizacji zainteresowanych stron

Wnioski o dofinansowanie mogą być składane wyłącznie przez krajowe partnerstwa składające się z co najmniej trzech organizacji bezpośrednio zaangażowanych w opracowywanie i wdrażanie strategii uczenia się przez całe życie.

Część B – wsparcie na rzecz tworzenia innowacyjnych środowisk edukacyjnych przy użyciu ICT (zwanymi „kreatywnymi klasami”) w ramach rozwoju współpracy ponadnarodowej w zakresie opracowywania i wdrażania kształcenia przekrojowego i kwestii dotyczących strategii szkolenia mających związek z priorytetami określonymi w strategii „Europa 2020” i w ET 2020

Wnioski o finansowanie mogą być składane wyłącznie przez ministerstwo krajowe lub regionalne bezpośrednio zaangażowane w opracowywanie i wdrażanie strategii uczenia się przez całe życie lub przez inną organizację wyznaczoną przez takie ministerstwo do udzielania odpowiedzi na zaproszenie.

Partnerstwa ponadnarodowe muszą składać się z co najmniej 5 organizacji pochodzących z 3 lub większej liczby kwalifikujących się państw. Co najmniej jeden partner z danego państwa musi być ministerstwem krajowym lub regionalnym bezpośrednio zaangażowanym w opracowywanie i wdrażanie strategii uczenia się przez całe życie lub inną organizacją wyznaczoną przez takie ministerstwo do udzielania odpowiedzi na zaproszenie.

Podpisane pełnomocnictwo(-a) ministerstwo(-a) należy przesłać wraz z papierową wersją wniosku.

Wnioski mogą być składane przez organizacje (w tym wszystkie organizacje partnerskie) z siedzibą w państwach uczestniczących w programie „Uczenie się przez całe życie”:

- 27 państwach członkowskich UE,
- trzech państwach EOG/EFTA: Islandii, Liechtensteinie, Norwegii,
- państwach kandydujących: Chorwacji, byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, Serbii, Turcji,
- Szwajcarii.

Państwa trzecie nie mogą brać udziału w tej inicjatywie.

Co najmniej jedno państwo z partnerstwa musi być państwem członkowskim UE (odnosi się to tylko do części B niniejszego zaproszenia).

3. Kwalifikujące się działania

Część A.1 – wsparcie w zakresie realizacji na szczeblu krajowym celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) i podnoszenia świadomości na temat tych celów, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania organów publicznych

Działania finansowane w ramach tej części obejmują (cele szczegółowe):

- działania w zakresie podnoszenia świadomości wspierające debaty krajowe i dialog związany z realizacją czterech celów strategicznych ET 2020 (takie jak krajowe lub regionalne konferencje, seminaria lub warsztaty), ze szczególnym uwzględnieniem sposobów wykorzystywania narzędzi i usług związanych z uczeniem się przez całe życie dostępnych dla młodzieży w celu zdobycia odpowiednich umiejętności i kompetencji przydatnych na rynku pracy,

- tworzenie forów zainteresowanych stron i opracowywanie innych działań na rzecz polepszenia spójności i koordynacji procesu ustanawiania i wdrażania spójnych i kompleksowych krajowych strategii uczenia się przez całe życie na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii wyposażenia młodzieży w odpowiednie umiejętności i kompetencje potrzebne na rynku pracy,
- rozpowszechnianie istniejących narzędzi lub materiałów referencyjnych oraz działania w zakresie podnoszenia świadomości na ich temat w kontekście strategicznych ram ET 2020 (np. działania informacyjne, w tym kampanie medialne, imprezy informacyjne, itp.), ze szczególnym uwzględnieniem narzędzi i usług związanych z uczeniem się przez całe życie i zwiększających możliwości wynikające z alternatywnych ścieżek kształcenia dla młodzieży i nisko wykwalifikowanych osób dorosłych w celu zdobycia odpowiednich umiejętności i kompetencji przydatnych na rynku pracy, na przykład poprzez walidację uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, doradztwo zawodowe, tworzenie ram kwalifikacji, zwiększanie mobilności itp.,
- działania następcze związane z istniejącymi programami krajowymi mającymi na celu ustanawianie i wdrażanie na szczeblu krajowym otwartej metody koordynacji w zakresie kształcenia i szkolenia w kontekście strategii ET 2020, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży i osób dorosłych o niskich kwalifikacjach lub bez kwalifikacji.

Część A.2 – wsparcie w zakresie realizacji na szczeblu krajowym celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) i podnoszenia świadomości na temat tych celów, ze szczególnym uwzględnieniem zaangażowania organizacji zainteresowanych stron

Działania finansowane w ramach tej części obejmują (cele szczegółowe):

- działania w zakresie podnoszenia świadomości wspierające debaty krajowe i dialog związany z realizacją czterech celów strategicznych ET 2020 (takie jak krajowe lub regionalne konferencje, seminaria lub warsztaty), ze szczególnym uwzględnieniem sposobów wykorzystywania narzędzi i usług związanych z uczeniem się przez całe życie dostępnych dla młodzieży w celu zdobycia odpowiednich umiejętności i kompetencji przydatnych na rynku pracy,
- tworzenie forów zainteresowanych stron i opracowywanie innych działań na rzecz polepszenia spójności i koordynacji procesu ustanawiania i wdrażania spójnych i kompleksowych krajowych strategii uczenia się przez całe życie na szczeblu krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii wyposażenia młodzieży w odpowiednie umiejętności i kompetencje przydatne na rynku pracy,
- działania następcze związane z istniejącymi programami krajowymi mającymi na celu ustanawianie i wdrażanie na szczeblu krajowym otwartej metody koordynacji w zakresie kształcenia i szkolenia w kontekście ET 2020, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży i osób dorosłych o niskich kwalifikacjach lub bez kwalifikacji.

Część B – wsparcie na rzecz tworzenia innowacyjnych środowisk edukacyjnych przy użyciu ICT (zwanym „kreatywnymi klasami”) w ramach rozwoju współpracy ponadnarodowej w zakresie opracowywania i wdrażania kształcenia przekrojowego i kwestii dotyczących strategii szkolenia mających związek z priorytetami określonymi w strategii „Europa 2020” i w ET 2020

Działania finansowane w ramach tej części obejmują (cele szczegółowe):

- eksperymenty polityczne prowadzone przez partnerstwa ponadnarodowe z udziałem odpowiednich organów, zainteresowanych stron i instytucji badawczych. Działania nie będą dotyczyły szerokich tematów, tylko konkretnych zagadnień dotyczących wspólnej polityki. Należy zwrócić należytą uwagę na kwestię opracowania solidnej bazy dowodów oraz niezawodnych procedur w zakresie monitorowania, oceny i sprawozdawczości odnośnie do szeregu eksperymentów prowadzonych w środowisku „kreatywnych klas”,
- wspólne opracowywanie i testowanie innowacyjnych narzędzi i praktyk poprzez eksperymenty obejmujące wystarczającą liczbę instytucji oświatowych i mające na celu zapewnienie reprezentatywnej masy krytycznej,
- działania mające na celu ocenę z politycznego punktu widzenia efektywności, skuteczności i warunków uogólniania eksperymentów oraz przeniesienie wyciągniętych wniosków i dobrych praktyk (w ramach partnerskiego uczenia się) na szczebel ponadnarodowy poprzez analizy, konferencje i seminaria mające na celu bezpośrednio wspieranie procesu decyzyjnego i wdrażania,
- działania zapewniające systematyczne rozpowszechnianie informacji na poziomie krajowym i międzynarodowym oraz usprawnienie wymiany informacji między różnymi systemami i strategiami w zakresie kształcenia i szkolenia.

Części A i B:

Działania należy rozpocząć między dniem 1 marca a dniem 31 maja 2013 r.

Obowiązkowy czas trwania projektów wynosi 12 miesięcy w przypadku części A i 24 miesiące w przypadku części B. Wnioski w sprawie projektów zaplanowanych na okres inny niż określony w niniejszym zaproszeniu do składania wniosków nie będą przyjmowane.

Okres kwalifikowalności nie będzie przedłużany poza maksymalny czas trwania projektu. Jeżeli jednak po podpisaniu umowy na początku projektu beneficjent nie jest w stanie go zrealizować w określonym terminie z w pełni uzasadnionych przyczyn pozostających poza jego kontrolą, okres kwalifikowalności może być przedłużony. W przypadku części A okres ten można przedłużyć maksymalnie o dodatkowe 3 miesiące, a w przypadku części B – o dodatkowe 6 miesięcy, o ile złożono stosowny wniosek przed upływem terminu określonego w umowie. Maksymalny czas trwania projektu wynosi wówczas 15 miesięcy w przypadku części A i 30 miesięcy w przypadku części B.

W budżecie i w planach konsorcja muszą uwzględnić dwa spotkania, które odbędą się w Brukseli podczas realizacji projektu: spotkanie wprowadzające dotyczące wszystkich wybranych projektów oraz dalsze spotkanie kontrolne (które może być wymagane przez Agencję podczas realizacji projektu). Oczekuje się, że zaproszonych będzie maksymalnie po dwóch przedstawicieli każdego konsorcjum.

4. Kryteria przyznawania dotacji

Kwalifikujące się wnioski zostaną ocenione w oparciu o następujące kryteria:

Część A – wsparcie w zakresie wdrażania na szczeblu krajowym i podnoszenia świadomości na temat celów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020)

- 1) Istotność: zgodnie z zaproszeniem do składania wniosków cele są wyraźne, realistyczne i odnoszą się do istotnych kwestii i grup docelowych, w tym do różnego rodzaju kluczowych stron na wszystkich poziomach, zainteresowanych ustanawianiem i wdrażaniem strategii uczenia się przez całe życie, w tym polityków i decydentów, praktyków, świadczących usługi edukacyjne, partnerów społecznych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz osób uczących się (30 %).
- 2) Jakość planu działań: organizacja pracy jest przejrzysta i odpowiednia z punktu widzenia realizacji celów; zadania/działania są określone w taki sposób, że wyniki zostaną osiągnięte w terminie i w ramach budżetu (10 %).
- 3) Jakość metodologii: zaproponowane narzędzia i podejścia praktyczne są spójne i właściwe z punktu widzenia spełnienia określonych potrzeb jasno określonych grup docelowych (10 %).
- 4) Jakość zespołu odpowiedzialnego za projekt: zespół odpowiedzialny za projekt posiada wszelkie umiejętności, potwierdzoną wiedzę specjalistyczną i kompetencje niezbędne do zrealizowania wszystkich aspektów planu działań; zadania zostały właściwie podzielone pomiędzy członków zespołu (10 %).
- 5) Stosunek korzyści i kosztów: wniosek o dotację jest wart swojej ceny, jeśli spojrzeć na zaplanowane działania w stosunku do przewidzianego budżetu (10 %).
- 6) Wpływ: przewidywalny wpływ działań realizowanych w ramach projektu na grupy docelowe i systemy jest jasno określony i zgodny z wyznaczonymi celami; planuje się zastosowanie środków gwarantujących osiągnięcie takiego wpływu. Wyniki działań prawdopodobnie będą znaczące (20 %).
- 7) Jakość planu waloryzacji (rozpowszechnianie i zastosowanie wyników): stopień, w jakim planowane działania w zakresie rozpowszechniania i zastosowania wyników zapewnią optymalne ich wykorzystanie poza uczestnikami projektu, w trakcie i po zakończeniu projektu (10 %).

Część B – wsparcie na rzecz tworzenia innowacyjnych środowisk edukacyjnych przy użyciu ICT (zwanymi „kreatywnymi klasami”) w ramach rozwoju współpracy ponadnarodowej w zakresie opracowywania i wdrażania kształcenia przekrojowego i kwestii dotyczących strategii szkolenia mających związek z priorytetami określonymi w strategii „Europa 2020” i w ET 2020

- 1) Istotność: zgodnie z zaproszeniem do składania wniosków cele są wyraźne, realistyczne i odnoszą się do istotnych kwestii i grup docelowych, w tym do różnego rodzaju kluczowych stron na wszystkich poziomach, zainteresowanych ustanawianiem i wdrażaniem strategii uczenia się przez całe życie, w tym polityków i decydentów, praktyków, świadczących usługi edukacyjne, partnerów społecznych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz osób uczących się (30 %).

- 2) Jakość planu działań: organizacja pracy jest przejrzysta i odpowiednia z punktu widzenia realizacji celów; zadania/działania są podzielone pomiędzy partnerów w taki sposób, że wyniki zostaną osiągnięte w terminie i w ramach budżetu (10 %).
- 3) Jakość metodologii: zaproponowane narzędzia i podejścia praktyczne są spójne, innowacyjne i właściwe z punktu widzenia spełnienia określonych potrzeb jasno określonych grup docelowych (10 %).
- 4) Jakość konsorcjum: konsorcjum posiada wszelkie umiejętności, potwierdzoną wiedzę specjalistyczną i kompetencje niezbędne do zrealizowania wszystkich aspektów planu działań; zadania zostały właściwie podzielone pomiędzy partnerów (10 %).
- 5) Stosunek korzyści i kosztów: wniosek o dotację jest wart swojej ceny, jeśli spojrzeć na zaplanowane działania w stosunku do przewidzianego budżetu (10 %).
- 6) Wpływ i europejska wartość dodana: przewidywalny wpływ działań realizowanych w ramach projektu na grupy docelowe i systemy jest jasno określony i zgodny z wyznaczonymi celami; planuje się zastosowanie środków gwarantujących osiągnięcie takiego wpływu. Wyniki działań prawdopodobnie będą znaczące, a korzyści ze współpracy europejskiej i konieczność jej podjęcia (ponad podejściami krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi) zostały wyraźnie wykazane (20 %).
- 7) Jakość planu waloryzacji (rozpowszechnianie i zastosowanie wyników): stopień, w jakim planowane działania w zakresie rozpowszechniania i zastosowania wyników zapewnią optymalne ich wykorzystanie poza uczestnikami projektu, w trakcie i po zakończeniu projektu (10 %).

5. Budżet

Całkowity budżet przeznaczony na współfinansowanie projektów wynosi 3,8 mln EUR.

Wkład finansowy Unii Europejskiej nie może przekroczyć 75 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych.

Maksymalna wysokość dotacji na projekt wynosi 120 000 EUR w odniesieniu do części A (A.1 i A.2) oraz 800 000 EUR w odniesieniu do części B.

Agencja zamierza przekazać dostępną kwotę zgodnie z poniższym orientacyjnym podziałem: 1 500 000 EUR na część A i 2 300 000 EUR na część B. Ostateczny podział środków zależy jednak od liczby i jakości wniosków otrzymanych w częściach A i B.

Agencja zastrzega sobie prawo do nieprzyznania wszystkich dostępnych środków.

6. Termin składania wniosków

Przyjmowane będą wyłącznie wnioski złożone na odpowiednim formularzu, należycie wypełnione, opatrzone datą, zawierające zrównoważony budżet (przychody/wydatki), złożone za pośrednictwem internetu (egzemplarz oryginalny) i podpisane przez osobę uprawnioną do zaciągania prawnie wiążących zobowiązań w imieniu organizacji ubiegającej się o dotację.

Termin: **poniedziałek, dnia 1 października 2012 r., o godz. 12:00 w południe** (czas środkowoeuropejski)

Wnioski, które nie zawierają wszystkich określonych dokumentów i które nie zostały złożone przed upływem terminu, nie będą rozpatrywane.

Kompletny wniosek składa się z następujących elementów:

- jednego egzemplarza oryginalnego pakietu wniosku (eForm oraz jego cztery załączniki), który należy złożyć online zgodnie z instrukcją przedstawioną w podręczniku użytkownika eForm. Wersję tę, wraz z załącznikami, uważa się za wersję główną,
- natychmiast po upływie terminu należy przesłać jedną wersję papierową zawierającą:
 - kopię pakietu wniosku: złożony formularz eForm (z otrzymanym numerem przedłożenia) wraz z załącznikami (w tym z oryginalnie podpisanym oświadczeniem),
 - w przypadku części A1 i B (w stosownych przypadkach): należycie podpisane pełnomocnictwo od organu publicznego lub ministerstwa należy wysłać wraz z wersją papierową wniosku; pisma muszą zostać sporządzone zgodnie z przedstawionymi wzorami. Na etapie przedstawiania propozycji podpisane wersje pełnomocnictw przesłane faksem lub zeskanowane będą akceptowane, ale po ustanowieniu porozumienia konieczne będzie udostępnienie wersji oryginalnych. W przypadku braku pełnomocnictwa wniosek można uznać za niekwalifikowany,

- pisma upoważniające od wszystkich partnerów (w przypadku porozumienia wielu beneficjentów, tj. w przypadku zaangażowania więcej niż jednego uczestnika). Pisma muszą zostać sporządzone zgodnie z przedstawionymi wzorami. Na etapie przedstawiania propozycji podpisane wersje pism upoważniających przesłane faksem lub zeskanowane będą akceptowane, ale po ustanowieniu porozumienia konieczne będzie udostępnienie wersji oryginalnych,
- dowód podmiotowości prawnej (kopię umowy spółki lub dokumenty potwierdzające fakt rejestracji prawnej),
- roczne sprawozdanie finansowe za ostatni rok budżetowy,
- formularz dotyczący zdolności finansowej (tylko w odniesieniu do organizacji prywatnych),
- formularz identyfikacji finansowej,
- numer identyfikacyjny VAT (w stosownych przypadkach).

Wersję papierową należy przesłać listem zwykłym lub poleconym natychmiast po złożeniu wniosku online na poniższy adres:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Unit P9 — Lifelong Learning: Eurydice and Policy Support
Key Activity 1 — ECET
Call for proposals EACEA/20/12 — Part A.1/Part A.2/Part B (*proszę sprecyzować*)
BOU2 01/055
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Wnioski, które nie zostaną złożone w terminie, nie będą rozpatrywane.

Wnioski wysłane faksem lub tylko e-mailem zostaną odrzucone.

7. Dodatkowe informacje

Szczegółowe wytyczne dotyczące niniejszego zaproszenia do składania wniosków oraz pakiet wniosku znajdują się na następującej stronie internetowej:

http://eacea.ec.europa.eu/llp/funding/2012/call_ecet_2012_en.php

Wnioski należy składać na przeznaczonych do tego formularzach – powinny one zawierać wszystkie załączniki i informacje zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 169/09)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**„STORNOWAY BLACK PUDDING”****NR WE: UK-PGI-0005-0876-03.05.2011****ChOG (X) ChNP ()****1. Nazwa:**

„Stornoway Black Pudding”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Zjednoczone Królestwo

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. Rodzaj produktu:**

Klasa 1.2: Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

Kaszanki „Stornoway Black Pudding” to produkty charakterystyczne dla miasta Stornoway – stolicy Wyspy Lewis na Hebrydach Zewnętrznych w Szkocji. Na surowo mają one intensywną barwę, od ciemnoczerwono-brązowej do ciemnobrązowej, w zależności od lokalnego, indywidualnego sposobu przygotowywania.

Do produkcji kaszanki „Stornoway Black Pudding” używa się następujących składników:

- łój wołowy,
- mąka owsiana,
- cebula,
- krew owcza, krowia lub wieprzowa,
- woda – jeżeli stosuje się krew suszoną,
- sól,
- pieprz,
- osłonki kiełbas lub skórki syntetyczne lub naturalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Nie dopuszcza się stosowania żadnych innych przypraw. Kaszanki „Stornoway Black Pudding” nie mogą zawierać sztucznych barwników, dodatków smakowych, substancji wypełniających i konserwujących.

W wersji oryginalnej kaszanki produkowane są w kształcie okrągłych „kielbas” o średnicy 52–72 mm i długości 150–500 mm, ważących od 0,5 kg do 1,36 kg, i opakowane są w skórkę. Można nadawać im jednak inny rozmiar i kształt w zależności od wymagań klienta, np. pęt czy plastrów.

Konsystencja produktu jest wilgotna i sprężysta z dostrzegalnymi, lecz małymi kawałkami tłuszczu. Dzięki szkockiej mące owsianej stosowanej do produkcji kaszanki „Stornoway Black Pudding” ma ona dobrą, gruboziarnistą strukturę.

Kaszanka „Stornoway Black Pudding” dobrze zachowuje kształt podczas gotowania. Po ugotowaniu jest niemal czarna i daje się bardzo łatwo dzielić przy krojeniu, ale nie kruszy się w znaczącym stopniu. Smak jest mięsny, bogaty, pełny, całość aromatyczna i dobrze doprawiona, ale nie pikantna, konsystencja wilgotna, a posmak w ustach nietłusty, przyjemny i świeży.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

W zależności od tradycji i dziedzictwa istnieją pewne indywidualne różnice w sposobach przygotowania. W niektórych przepisach wymagane jest posiekanie składników drobno, w innych zaś kawałki powinny być większe, co prowadzi do drobnych różnic w wyglądzie i konsystencji w zależności od receptury stosowanej przez danego producenta. Istnieją również bardzo niewielkie różnice w proporcjach składników wykorzystywanych do przygotowywania kaszanki.

Proporcje składników „Stornoway Black Pudding” muszą mieścić się w następujących zakresach:

- łój wołowy – minimum 37 %, maksimum 50 %,
- mąka owsiana – minimum 16 %, maksimum 20 %,
- cebula – minimum 15 %, maksimum 18 %,
- krew owcza, krowia lub wieprzowa — minimum 12 %, maksimum 26 %,
- woda – jeżeli stosuje się krew suszoną,
- sól – minimum 0,6 %, maksimum 2 %,
- pieprz – minimum 0,4 %, maksimum 2 %,
- skórki (lub osłonki) syntetyczne lub naturalne – średnica od 52 mm do 72 mm, długość od 150 mm do 500 mm.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

Nie dotyczy

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Wszystkie etapy przygotowania i produkcji kaszanki „Stornoway Black Pudding” muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze, w tym:

- przygotowanie łaju,
- mieszanie składników,
- napełnianie syntetycznych osłonek,
- gotowanie i schładzanie kaszanek.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

Nie dotyczy

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Nie dotyczy

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Miasto Stornoway na Wyspie Lewis oraz gminy na obszarze „Stornoway Trust”.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Tradycyjny system dzierżawy (ang. *crofting*), charakterystyczna dla Szkocji forma dzierżawy małych gospodarstw, przez setki lat stanowił podstawę bytu na wyspie Lewis. Dopiero w ciągu ostatnich 40 lat dzierżawcy zaczęli pracować poza dzierżawionymi gospodarstwami i zostali gospodarzami w niepełnym wymiarze czasu pracy. Tradycyjny system dzierżawy (ang. *crofting*) to w dużej mierze produkcja żywności na własne potrzeby – dzierżawcy ze Stornoway trzymali niewielką liczbę owiec lub świń i krów i musieli zadbać o to, aby w pełni wykorzystać wszystkie części tych zwierząt. Gdy przychodził czas zabicia zwierzęcia, dzierżawcy wykonywali to zadanie wspólnie z sąsiadami oraz – w czasach, gdy nie było urządzeń chłodniczych – dzielili się z nimi mięsem, a sąsiedzi odwzajemni się potem tym samym. W ten sposób zapewniano zaopatrzenie w mięso podczas długiej zimy.

W celu sporządzenia „Marag Dubh” – tak w języku gaelickim szkockim nazywa się kaszanka („dubh” znaczy „czarny”) zwierzę jest zabijane, a jego krew zbierana i zachowywana. Jelita usuwa się i czyści w słonej wodzie morskiej. Następnie przenosi się je z powrotem do gospodarstwa, wyraca na drugą stronę i umieszcza w zimnej wodzie w zlewie dodając wodę morską oraz sól i zostawia pod przykryciem na 24 godziny. Następnie jelita należy opłukać w zimnej, a potem gorącej wodzie. Ten długotrwały proces zmiękcza wyściółkę żołądka, umożliwiając gospodarzom dokładne oskrobanie jelit – aż staną się białe i czyste. Całe jelito to skórka na co najmniej pięć „Marag Dubh” – *Deasainn* (ze zwacza), *Brog* (zwany też *Boot*), *Curachd an Rìgh* (*King's Crown* – Korona królewska) oraz dwie długie kaszanki ucięte z jelita krętego i związane.

Dzierżawcy nie mogli pozwolić sobie na marnowanie mięsa, jedli więc te same potrawy codziennie, aż się skończyły. Kaszanki stanowiły bogate źródło żelaza i były bardzo ważną częścią diety dzierżawców – dla mieszkańców Stornoway pozostają nią do dzisiaj. Dzięki szkockiej mące owsianej stosowanej do produkcji kaszanki „Stornoway Black Pudding” ma ona dobrą, gruboziarnistą strukturę. W chłodnym klimacie, takim jak na Hebrydach, dzięki dużej wartości kalorycznej łój jest idealnym pożywieniem na zimę.

Produkcja kaszanki „Stornoway Black Pudding” wymaga wielu umiejętności manualnych, na przykład:

- przygotowanie łoju wołowego obejmuje czyszczenie i przygotowanie kawałków łoju odpowiednich rozmiarów,
- mieszanie suchych składników wymaga starannego ich odważania, aby zapewnić odpowiednio gęstą konsystencję mieszanki – jest to proces wymagający dużych umiejętności, w którym decyduje oko i doświadczenie rzeźnika,
- napełnianie osłonek odbywa się maszynowo z pomocą manualną, niekiedy kaszanki są następnie związane ręcznie,
- gotowanie i chłodzenie kaszanki – każda kaszanka po ugotowaniu jest wieszana do wystygnięcia.

Wymagane umiejętności rozwijano w kulturze lokalnej i przekazywano z pokolenia na pokolenie, dzięki czemu zachowały się tradycyjne cechy kaszanki „Stornoway Black Pudding”.

5.2. Specyfika produktu:

Kaszanka ze Stornoway jest jedyna w swoim rodzaju, ponieważ do jej produkcji używa się wyłącznie następujących składników (uszeregowanych według ilości): łoju wołowego, mąki owsianej, cebuli, krwi (z dodatkiem wody, jeżeli użyto krwi suszonej), soli i pieprzu. Nie zawiera ona sztucznych barwników, dodatków smakowych, substancji wypełniających i konserwujących. Na surowo ma intensywną barwę, od ciemnoczerwonobrazowej do ciemnobrazowej.

Inaczej niż w przypadku innych kaszanek regionalnych, głównym składnikiem kaszanki ze Stornoway jest łój wołowy. Jest to tłuszcz otaczający nerki i lędźwie u bydła. Ma on niską temperaturę topnienia – 45–50 °C – co oznacza, że łatwo go użyć w formie stałej do produkcji kaszanki, ale pod wpływem pary wodnej lub podczas gotowania ulega stopieniu. Łój, mimo że sam niemal pozbawiony smaku, wzmacnia smak dodanych składników oraz powoduje, że konsystencja kaszanki jest lżejsza. W chłodnym klimacie, takim jak na Hebrydach, łój jest idealnym pożywieniem na zimę dzięki dużej wartości kalorycznej. Mąka z owsa rosnącego w Szkocji daje kaszance ze Stornoway dobrą, gruboziarnistą strukturę.

Podstawowy przepis na kaszankę „Stornoway Black Pudding” nie zmienił się od lat – nadal zawiera ona wyłącznie łój wołowy, mąkę owsianą, cebulę, krew, sól i pieprz; jednak metody produkcji musiały ulec zmianie wraz z wejściem w życie bardziej restrykcyjnych przepisów dotyczących higieny oraz wzrostem popytu na kaszankę. Etapy produkcji kaszanki „Stornoway Black Pudding” wymagają dużych umiejętności. Łój wołowy musi być przygotowany ręcznie, aby zapewnić jego posiekanie na równe, małe kawałki. Ponadto składniki suche miesza się na początku, ręcznie lub maszynowo, a następnie dodaje się wodę i miesza. Wszystkie składniki w trakcie procesu produkcji są bardzo starannie ważone, aby produkt był odpowiednio gęsty – jego konsystencja ma przypominać gęstą owsiankę, którą można nadal mieszać, ale wymaga to wysiłku. Mieszanie następnie przepuszcza się przez maszynkę do robienia kiełbas wypełniając osłonki. Kaszanki napełnia się nakładając ręcznie skórkę na końcówkę wylotową maszynki. Przepływ mięsa również reguluje się ręcznie. Końce następnie związuje się ręcznie za pomocą sznurka lub spina maszynowo. Każda kaszanka po ugotowaniu jest wieszana na stelażu do wystygnięcia.

Kaszankę „Stornoway Black Pudding” można gotować w skórce lub bez niej – zachowuje kształt w trakcie gotowania. Po ugotowaniu jest niemal czarna i daje się bardzo łatwo dzielić przy krojeniu, ale nie kruszy się w znaczącym stopniu. Smak jest mięsny, bogaty, pełny, całość aromatyczna i dobrze doprawiona, ale nie pikantna, konsystencja wilgotna, a posmak w ustach nietłusty, przyjemny i świeży.

Rzeźnicy cały czas wytwarzają ten szczególny produkt lokalny przy użyciu przepisów przekazywanych z pokolenia na pokolenie, zachowując przy tym jego tradycyjne cechy charakterystyczne dzięki specjalnym składnikom i konsystencji produktu.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):*

Tradycyjny system dzierżawy (ang. *crofting*), charakterystyczna dla Szkocji forma dzierżawy małych gospodarstw, przez setki lat stanowił podstawę bytu na wyspie Lewis. Dzierżawcy nie mogli pozwolić sobie na marnowanie mięsa, jedli więc te same potrawy codziennie, aż się skończyły. Kaszanki stanowiły bogate źródło żelaza i były bardzo ważną częścią diety dzierżawców – dla mieszkańców Stornoway pozostają nią do dzisiaj.

Kaszanka ze Stornoway jest jedyna w swoim rodzaju, ponieważ do jej produkcji używa się wyłącznie następujących składników (uszeregowanych według ich ilości): łaju wołowego, mąki owsianej, cebuli, krwi, soli i pieprzu oraz dodatku wody. Nie zawiera ona sztucznych barwników, dodatków smakowych, substancji wypełniających i konserwujących.

Inaczej niż w przypadku innych kaszanek regionalnych, głównym składnikiem kaszanki ze Stornoway jest łój wołowy. Jest to tłuszcz otaczający nerki i lędźwie u bydła. Ma on niską temperaturę topnienia – 45–50 °C – co oznacza, że łatwo go użyć w formie stałej do produkcji kaszanki, ale pod wpływem pary wodnej lub podczas gotowania ulega stopieniu. Łój, mimo że sam niemal pozbawiony smaku, wzmacnia smak dodanych składników oraz powoduje, że konsystencja kaszanki jest lżejsza. Większość regionalnych kaszanek produkuje się przy użyciu krwi wieprzowej. Jednak do wytwarzania „Stornoway Black Pudding” stosuje się krew owczą, krowią lub wieprzową pochodzącą, jeżeli to możliwe, z lokalnych rzeźni znajdujących się na wyspie.

Grupa rzeźników ze Stornoway, zrzeszonych w Stornoway Black Pudding Producers' Association (Stowarzyszenie Producentów „Stornoway Black Pudding”), od 1931 r. wytwarza i sprzedaje kaszanki. Od tego czasu kaszanki te sprzedawane są pod nazwą „Stornoway Black Pudding”. Wytwórcy używali

tej nazwy wspólnie i starali się utrzymać wysokie standardy produkcji oraz zachować związek z dziedzictwem Hebrydów. Dzięki temu kaszanka „Stornoway Black Pudding” ma coraz szerszą międzynarodową renomę ze względu na swój smak oraz jakość i jest obecnie uważana za jedną z najlepszych kaszanek w Zjednoczonym Królestwie. Postrzeganie produktu zmieniło się – z podstawowego dania dzierżawców stał się on sławnym na świecie specjałem.

Również turystyka na tym obszarze silnie związana jest z kaszanką „Stornoway Black Pudding”, którą odwiedzający często nabywają w charakterze pamiątki lub aby „posmakować wysp”. Marka – oraz jej związek z obszarem Stornoway – jest rozpoznawana na świecie. Większość przewodników po Szkocji wspomina o „Marag Dubh” w kontekście wyspy Lewis. Wyszukiwarka Google również podaje kilkaset stron, na których związek ten jest wspomniany. Liczba osób odwiedzających Hebrydy rośnie, a przemysł turystyczny na tym obszarze bardzo zyskał na promocji w telewizji poprzez programy takie jak „Great Hebridean Escape” Monty’ego Halla. Kaszanka została opisana w „National Geographic” ze stycznia 2010 r. i była ważnym elementem kampanii „Homecoming” („Powrót do domu”) w programie Visit Scotland 2010.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<http://www.archive.defra.gov.uk/foodfarm/food/industry/regional/foodname/products/documents/stornoway-black-pudding-pgi.pdf>

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

